

Budapestre vonatkozó újságcikk

Oszályozás

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

Eseti Szó

1948 DEC 22

A hárfás, a kíváncsi mikrofon és a józsefvárosi hangulat

Egy helyszíni közvetítés története

Az ember hol gyönyörködve, hol egy kicsit bosszankodva csak hallgatja-hallgatja a rádió műsorát. Ha bosszankodik, könnyű segíteni; lekattintja a gombot, aztán oda se neki. Azzal ellenben kevés ember törődik, hogy a legegyszerűbb közvetítés is milyen alapos előkészítést igényel.

Egyik este a Kölcsey utca Urbán sörözőben készült hangfelvétel Wuchinger Gáspár hárfájátékáról, egy józsefvárosi hangulatkép egyik mozaikkjaként. A „józsefvárosi hangulatot” előreláthatóan a jövő héten közvetíti a rádió.

Mindenekelőtt meg kell állapí-

tani a műsorszervezőknek, hogy mit is akar közvetíteni a Józsefvárosból. Ez már hasonló holmi közvéleménykutatáshoz, mert

olyasmit, ami a közönséget nagyon-nagyon nem érdekli, közvetíteni nem érdemes.

Ha a rádió „házi közvéleménykutatója” úgy véli, hogy a t. hallgatók nem tudnak megenni a józsefvárosi hangulatkép nélkül, akkor nosza, meg kell csinálni a felvételt.

Egy-kettő-három, most!...

Odaáll hát a rádió szép szürke felvevőautója a kocsmá elé, aztán a technikai felszerelés derék kezelői behuzogatják a drótcint a kiskocsmába, mialatt bent a beszélő („bizonyos nevezetű” Gyuri barátunk és kollegánk) megbeszéli a szemüveges, zömök kis hárfással, mi, hogy fog lefolyni, ő mit kérdez, a hárfás lehetőleg, mit feleljen, mit játsszon,

valami kedveset, néked, ó, Hallgató, hol a derék mester közölte, hogy

a hárfázás náluk családi szokás,

olyannyira, hogy a Wuchinger-család külön hárfát is szerkesztett magának. Aztán megint a szpiker Gyuri szól, aztán megint a hárfás zengett egy kicsit...

Amikor pedig mindez lezajlott, „bíberunt magnum áldomás!” — ami egyébként a sikerült felvételnek ismételt visszatérő motívuma volt...

Kussinszky Endre

mennyi legyen a „kocsmái hangulat”

és mennyi a zene, amit tágranyított füllel hallgat majd a hallgató — így reméli a rádió közvéleménykutatása.

Amikor mindez lebonyolódott, megkezdődik a felvétel.

— *Felvétel!* — jelzi a kocsmában ülő masinakezelőnek egy kékköpenyes, mogorva fiatalember, majd — ki hinné! — így folytatja:

— *Egy, kettő, három, négy, öt, hat — most!* — Megnyomja stopperóráját és pár lépésről, közelebb és mind közelebb hozza a zengő hárfához a mikrofont,

így érzékeltetve a közeledést a „hangulathoz”.

Mancikával mi történt a héten?

Ambár hangulat van enélkül is ebben a kocsmában. A zezúgos helyiségben oly furfangosan helyezték el a boxok falait, hogy egyikből nem lehet átlátni a másikba, minek következtében a szerelmespárok nem ismernek akadályt. Mialatt ők zavartalanul csókolóznak, a söntésben egy jól megtermett, kissé zúzottfülű fiatalember közli a pincérrel, hogy ő szétveri az egész kocsmát, mert a „cimbalmos” nem játszotta el neki azt az örökbecsű nótát, hogy aszongya:

„Mancikával mi történt a héten?”

640.24

"Urbán" söröző

"1948"